

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

nogen Grad maa ske paa Bekostning af andre Interesser, afgrænses til kun at angaa Modtagning af Radiofoniudsendelser fra nærmeste danske Udsendestation, dog at Radiofoniudsendelser fra den danske Hovedstation, altsaa Kalundborg, skal være beskyttet paa samme Maade, saaledes at disse Udsendelser, hvor Forholdene tillader det, skal kunne modtages uden væsentlig Forstyrrelse fra de paagældende elektriske Anlæg af Radiolyttere i Nærheden af en sekundær danske Radiostation. Ved denne Afgrænsning af Beskyttelsen for Radiolyttere, for hvis Begrundelse jeg i øvrigt henviser til det i Betænkningen som Bilag 1 aftrykte Resumé af Professor P. O. Pedersens Udtalelse overfor Udvalget, er en væsentlig Del af de fra Elektricitetsværkernes Forening fremsatte Betæneligheder imødekommet. Ogsaa paa et andet Punkt, ved at øge Ankefristen i § 2 fra 14 Dage til 3 Maanedre, har man rettet sig efter Foreningens Henvendelser, og endelig har man overfor den af Foreningen udtalte Frygt for, at der kunde blive Tale om kostbare Omlægninger af Elektricitetsværkernes Hovedledninger, hvilket ikke har været Hensigten, i § 1 rettet Ordene „Omlægning af Ledninger m. m.“ til „Omlægning af Installationsledninger m. m.“, hvorefter det berettigede i Foreningens Indvending bortfalder.

Jeg tror herefter uden Modsigelse at kunne hævde, at Loven vil kunne føres ud i Livet, uden at Elektricitetsværkernes rimelige og naturlige Interesser trædes for nær, naar tilmed henses til de forskellige Dispensationsbestemmelser, som Loven indeholder, og som Udvalget jo i sin Betænkning, som den ærede Ordfører nævnte, forudsætter at Ministeren vil gøre fornødent Brug af, hvilket jeg ganske kan tiltræde. Jeg gør for øvrigt opmærksom paa, at Elektricitetsværkernes Forening er saa stærkt repræsenteret i Elektricitetskommissionen og i det raadgivende Udvalg for denne, at Opmærksomheden der burde være henvendt paa disse forskellige Forhold.

Som det vil erindres, var det i det oprindelige Lovforslag bestemt, at Tilsynet med Hensyn til Bestemmelserne i Paragrafferne 1—5 skulde føres af Elektricitetskommissionen. Da Forslaget imidlertid angaar alle Slags elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, altsaa saavel Stærkstrøms- som Svagstrømsanlæg, og da Elektricitetskommissionen er sammensat fortrinsvis med Henblik paa Behandlingen af Stærkstrømsanlæg, medens man i Statens Tilsyn med de koncessionerede Telefonselskaber har et Or-

gan, der sidder inde med særlig teknisk Indsigt, for saa vidt angaar Svagstrømsanlæg, har Ministeriet anset det for bedst at foreslaa dette Organ anvendt, hvor Lovforslagets Bestemmelser refererer sig til Svagstrømsanlæg, altsaa ogsaa ved de i § 1 ommeldte Modtageanlæg, idet disse jo er Svagstrømsanlæg, og i Overensstemmelse hermed foreslaas der Ændringer i § 1 og § 2 og for øvrigt i flere andre Paragraffer, saaledes at dette faar Udtryk i Loven.

I § 5 i det oprindelige Lovforslag stod der, at der kan ikke gøres Ansvar gældende mod Indehaveren af et Stærkstrømsanlæg for Forstyrrelser, der udelukkende er foranlediget ved, at paagældende Modtageanlæg er sat i Forbindelse med Stærkstrømsanlægget. Da man er blevet opmærksom paa, at Ordet „udelukkende“ kunde misforstaas, som om der skulde kunne gøres Ansvar gældende mod Stærkstrømsanlæggets Indehaver, hvis Forstyrrelser til Dels er foranlediget ved, at Modtageapparatet er sat i Forbindelse med et Stærkstrømsanlæg, foreslaar Ministeriet, at Ordet „udelukkende“ udgaa.

Med Hensyn til den i § 10 indeholdte Straffebestemmelse har Ministeriet fundet det rettest at indføre en Bestemmelse svarende til den, som findes i § 9 i Lov af 21. Marts 1930 om Radiospredning, og som gaar ud paa, at Paatale kun finder Sted efter Begæring af Ministeren for offentlige Arbejder, og det er det, der foreslaas i Ændringsforslag Nr. 12.

Som tidligere omtalt af mig omfatter Lovforslaget jo alle elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, herunder ogsaa Radiosendere. Da vi imidlertid er blevet opmærksomme paa, at Lovforslagets Bestemmelser ikke bør gælde Radiosendanlæg, der er underkastet de i Henhold til internationale Konventioner og Aftaler fastsatte Bestemmelser, har Ministeriet ment, at disse Radiosendanlæg bør undtages fra Loven, og foreslaar dette fastslaaet i en særlig Paragraf.

De af Udvalget stillede Ændringsforslag har jeg alle kunnet tiltræde, herunder ogsaa Forslaget om at ændre det første Punktum af § 3, og jeg skal gerne paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen bekræfte, at jeg er enig med Udvalget i, at Bestemmelserne i § 3 ingen Anvendelse faar paa Støvsugere, Haartørringsapparater og lignende transportable Småmotorer, for saa vidt der er paasat dem Kondensatorer, idet deres Benyttelse i saa Fald er tilladt, jævnfør § 3, første Punktum.

Endvidere kan jeg tiltræde Udvalgets Ændringsforslag Nr. 14, hvorefter Lovens